

Dissabte XXVIII de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,8-12): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic: A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també el Fill de l'home el reconeixerà davant els àngels de Déu. Però el qui em negui davant els homes, serà negat davant els àngels de Déu. Tot aquell qui parlarà contra el Fill de l'home serà perdonat, però el qui haurà blasfemat contra l'Esperit Sant no serà perdonat.

»Quan us condueixin a les sinagogues, als magistrats o a les autoritats, no us preocupeu de com us defensareu ni de què direu: l'Esperit Sant us ensenyarà en aquell moment el que haureu de dir».

«A tot aquell qui em reconegui (...) també el Fill de l'home el reconeixerà»

Fr. Alexis MANIRAGABA
(Ruhengeri, Rwanda)

Avui, el Senyor desvetlla la nostra fe i esperança en Ell. Jesús ens anticipa que haurem de comparèixer davant l'exèrcit celestial per a ser examinats. I aquell que s'hagi pronunciat a favor de Jesús adherint-se a la seva missió «també el Fill de l'home el reconeixerà» (Lc 12,8). Dita confessió pública, però, es fa en paraules, en actes i durant tota la vida.

Aquesta interpel·lació a la confessió és encara més necessària i urgent als nostres temps, en els que hi ha gent que no vol pas escoltar la veu de Déu ni seguir el seu camí de vida. Amb tot, la confessió de la nostra fe tindrà un fort seguiment. Per tant, no siguem confessors ni per por d'un càstig —que serà més sever per als apòstates— ni per la recompensa més abundosa per als fidels. El nostre testimoni és necessari i urgent per a la vida del món, i Déu mateix ens hi crida tal com va dir sant Joan Crisòstom: «Déu no s'accontenta pas amb la fe interior; Ell demana la confessió exterior i pública, i ens mou així a una confiança i a un amor més grans».

La nostra confessió és sostinguda per la força i la garantia del seu Esperit que està

actiu dins nostre i que ens defensa. El reconeixement de Jesucrist davant dels seus àngels és de cabdal importància ja que aquest fet ens permetrà veure'l cara a cara, viure amb Ell i ser inundats de la seva llum. Alhora que el contrari no serà una altra cosa que patir i perdre la vida, ser privat de la llum i desposseït de tots els béns. Demanem, doncs, la gràcia d'evitar tota negació per por al suplici o per ignorància; per les heretgies, per la fe estèril i per la manca de responsabilitat; o perquè vulguem evitar el martiri. Siguem forts; l'Esperit Sant és amb nosaltres! I «amb l'Esperit Sant hi és sempre Maria (...) i Ella ha fet, així, possible l'explosió missionera esdevinguda a Pentecosta» (Papa Francesc).

«L'Esperit Sant us ensenyarà en aquell moment el que haureu de dir»

+ Mn. Albert TAULÉ i Viñas

(Barcelona, Espanya)

Avui ressonen altra vegada les paraules de Jesús invitant-nos a reconèixer-lo davant dels homes: «A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també el Fill de l'home el reconeixerà davant els àngels de Déu» (Lc 12,8). Som en un temps en els quals a la vida pública hom reivindica la laïcitat, obligant els creients a manifestar la seva fe únicament en l'àmbit privat. Quan un cristià, un prevere, un bisbe, el Papa..., diu alguna cosa públicament, ni que sigui plena de sentit comú, ja molesta, únicament perquè ve del qui ve, com si nosaltres no tinguéssim dret —com tothom!— a dir el que pensem. Per més que els incomodi, no podem deixar d'anunciar l'Evangeli. En tot cas, «l'Esperit Sant us ensenyarà en aquell moment el que haureu de dir» (Lc 12,12). Al respecte, sant Ciril de Jerusalem ho reblava afirmant que «l'Esperit Sant, que habita en els qui estan ben disposats, els inspira com a doctor allò que han de dir».

Els atacs que ens fan tenen una gravetat diferent, perquè no és el mateix dir mal d'un membre de l'Església (a vegades amb raó, per les nostres mancances), que atacar Jesucrist (si el veuen únicament en la seva dimensió humana), o bé injuriar l'Esperit Sant, ja sigui blasfemant, ja sigui negant l'existència i els atributs de Déu.

Pel que fa al perdó de la injúria, fins i tot quan el pecat és lleu, cal una actitud prèvia, que és el penediment. Si no hi ha penediment, el perdó és inviable, el pont està trencat per una banda. Per això, Jesús diu que hi ha pecats que ni Déu no perdonarà, si no hi ha per part del pecador l'actitud humil de reconèixer el seu pecat (cf. Lc 12,10).